

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1974

19 JUILLET 1974

PROPOSITION DE LOI

instituant un régime de prestations de cessation d'activité, de formation professionnelle et de recyclage en faveur des travailleurs indépendants.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les mutations économiques, juridiques, scientifiques et techniques bouleversent et parfois menacent la vie active des travailleurs et des entreprises.

Sans méconnaître les problèmes économiques, financiers et techniques que ces mutations posent aux entreprises, ce sont les difficultés financières et techniques, avec lesquelles est confronté le travailleur indépendant, que les auteurs de la présente proposition ont voulu d'abord résoudre.

Tout en reconnaissant une complémentarité aux mesures à prendre, c'est à l'aspect humain et social des choses qu'ils ont réservé la priorité, les mesures relatives aux entreprises ressortissant d'ailleurs à la compétence du Ministère des Affaires économiques.

Certes, ces multiples mutations accélérées, qui caractérisent notre époque, se répercutent sensiblement sur toutes les catégories de travailleurs qui composent notre société moderne. Et c'est au point qu'à tout moment, ils risquent, isolément ou par professions entières, d'être victimes d'une inadaptation temporaire ou même définitive.

Cependant, si pour faire face à ces transformations et aux difficultés qui en découlent, les travailleurs salariés disposent de l'Office national de l'Emploi, les agriculteurs du Fonds d'assainissement pour l'agriculture, aucune institution de ce genre n'existe en faveur des autres travailleurs groupés au sein des professions artisanales, commerciales ou libérales. Ceux-ci sont dès lors soumis aux pressions constantes d'un système économique qui ne désarme pas,

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1974

19 JULI 1974

WETSVOORSTEL

strekkende tot invoering van een uitkeringsregeling ten behoeve van zelfstandigen die hun beroepsactiviteit stopzetten, dan wel een beroepsopleiding of een na- en bijscholing volgen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De ingrijpende wijzigingen welke zich op economisch, juridisch, wetenschappelijk en technisch gebied voltrekken hebben een sterke weerslag op de positie van de beroepsbeoefenaren en ondernemingen en houden niet zelden voor hen een bedreiging in.

Zonder dat zij de economische, financiële en technische problemen die aan deze mutaties voor de ondernemingen zijn verbonden hebben willen onderschatten, hebben de opstellers van dit wetsvoorstel toch allereerst een oplossing willen bereiken voor de financiële en technische moeilijkheden waarmee de zelfstandigen worden geconfronteerd.

Alhoewel zij inzien dat de te treffen maatregelen elkaar moeten aanvullen, hebben zij toch aan het menselijke en sociale aspect van de problematiek de voorrang gegeven, in het besef trouwens dat maatregelen ter zake van de ondernemingen tot de bevoegdheid behoren van het Ministerie van Economische Zaken.

Ongetwijfeld werken deze, zich in versneld tempo voltrekkende mutaties, die zo kenmerkend zijn voor onze tijd, sterk door op alle categorieën beroepsbeoefenaren in onze moderne samenleving. Telkens weer lopen zij het gevaar, individueel dan wel als groep, tijdelijk of zelfs blijvend onaanangepast te geraken.

Waar echter werknemers in loondienst die voor deze omvormingen geplaagd worden, een beroep kunnen doen op de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en voor de in de landbouw werkzamen het Saneringsfonds voor de Landbouw in het leven werd geroepen, moet worden geconstateerd dat voor degenen die werkzaam zijn in de ambachtelijke, commerciële en vrije beroepen er geen enkele soortgelijke instelling bestaat. Deze laatste staan derhalve bloot

sans la moindre garantie d'aide d'aucune sorte, même si la profession est menacée, voire vouée à une disparition certaine.

Consciente du fait qu'une récession aggraverait encore cette situation, la Confédération nationale « Les travailleurs indépendants de Belgique », avec l'appui du parti socialiste belge, a inscrit à son programme une revendication tendant à pallier ces inconvénients graves et à combler cette lacune de la législation sociale applicable aux travailleurs indépendants.

La présente proposition de loi veut réaliser cet objectif d'une manière que ses auteurs n'hésitent pas à qualifier de plus complète que les essais enregistrés à ce jour au Parlement.

Elle prévoit, en effet, d'une part, des indemnités de cessation d'activité professionnelle, de formation professionnelle et de recyclage et, d'autre part, des cours et des stages de formation et de recyclage, comme aussi la possibilité d'attribuer des primes de formation et de rembourser des frais de déplacement.

Les avantages et l'administration sont harmonieusement intégrés dans le statut social des travailleurs indépendants tandis qu'est prévu un financement souple à charge exclusive de la collectivité et des sociétés.

Avant de commenter et de développer les articles, il n'est pas inutile d'insister encore avec la C.E.E. sur l'intérêt économique et social de la formation professionnelle qui, à la fois, aidera à assainir les secteurs en régression tout en développant ceux qui sont en expansion, aidera aussi à augmenter le revenu national, mais surtout permettra à des membres de notre société de s'épanouir à nouveau, de retrouver un équilibre social et familial compromis tout en bénéficiant d'indemnités pendant la durée de leur formation à une nouvelle profession.

Les personnes trop âgées ou inaptes à une réadaptation professionnelle pourront, en quittant la profession, favoriser l'assainissement du secteur économiquement en difficulté, sans craindre de se trouver sans ressources; des indemnités de remplacement de revenus professionnels leur étant également allouées. Il apparaît superflu de démontrer l'importance d'une possibilité de recyclage régulier pour toutes les professions indépendantes, la connaissance de nouvelles techniques ou de nouvelles méthodes de travail pouvant se révéler déterminante dans la capacité concurrentielle du travailleur ou de son entreprise.

Dans chacune des hypothèses envisagées par la proposition, les avantages sociaux prévus par le statut social resteront applicables aux bénéficiaires des indemnités.

Enfin, si les professions agricoles et horticoles n'ont pas été incluses dans la proposition au même titre que les professions commerciales, artisanales et libérales, la raison en est qu'il n'est pas nécessaire de les déclarer en régression, qu'au surplus ces dernières professions bénéficiaient déjà d'une loi d'assainissement.

Conscients du fait que celle-ci était nettement moins avantageuse, pour sa quasi-totalité, que la présente proposition, les soussignés ont voulu donner au Roi le pouvoir d'en étendre l'application en tout ou en partie.

aan de permanente druk van een meedogenloos economisch systeem, dat met de minste waarborg biedt voor welke bijstand dan ook, ook al wordt het beroep bedreigd of al is het zelfs duidelijk gedoemd om te verdwijnen.

In het bewustzijn dat een recessie deze situatie nog zou verslechteren, heeft het Nationaal Verbond « De zelfstandige arbeiders van België, hierin bijgestaan door de Belgische Socialistische Partij, in zijn programma een eis opgenomen die ertoe strekt een einde te maken aan deze bezwaarlijke gang van zaken en voor de zelfstandigen de nodige wettelijke voorzieningen op sociaal terrein in het leven te roepen.

Dit wetsvoorstel wil een en ander verwezenlijken op een dusdanige wijze dat de opstellers ervan niet aarzelen het voorstel te bestempelen als het meest volledige initiatief ter zake dat tot op heden in het Parlement werd ontwikkeld.

In concreto behelst het voorstel de invoering van uitkeringen bij stopzetting van de beroepsactiviteit, alsmede van beroepsopleidingsuitkeringen en van uitkeringen voor een na- en bijscholing; ook voorziet het voorstel in de organisatie van opleidings- en na- en bijscholingscursussen en -stages en in de toekenning van opleidingspremies en de vergoeding van de reiskosten.

Voordelen en beheer zijn reeds op harmonische wijze in het sociaal statuut van de zelfstandigen opgenomen, terwijl voorzien is in een soepele financiering door de gemeenschap en de ondernemingen.

Alvorens de diverse artikelen nader toe te lichten, lijkt het nuttig nogmaals nadrukkelijk te wijzen — ons daarbij scharend achter de zienswijze van de E. E. G. — op het economisch en sociaal belang van de beroepsopleiding, die niet alleen een sanerend effect voor de sectoren die een achterstand vertonen, maar daarnaast ook de groeisectoren verder helpt ontwikkelen, het nationaal inkomen doet toenemen, maar vooral ook de leden van onze samenleving de mogelijkheid biedt zich opnieuw te ontplooien, zich op maatschappelijk en familiaal niveau weer een evenwichtige positie te verwerven en hen in de periode dat ze voor een nieuw beroep worden opgeleid uitkeringen toe te kennen.

Personen die te oud zijn of ongeschikt om te kunnen worden omgeschakeld en die zijn tewerk gesteld in een economisch zwakke sector, kunnen een t.o.v. deze sector een positieve daad stellen door hun beroep stop te zetten; zij hoeven daarbij niet bevreesd te zijn dat zij zonder middelen van bestaan komen te zitten; ook aan hen worden inkomensdervende vergoedingen toegekend. Dat de mogelijkheid van na- en bijscholing belang heeft voor alle zelfstandigen behoeft geen betoog; van de kennis van nieuwe technieken en werkmethoden kan het immers afhangen welke de concurrentiepositie is van de zelfstandige en van diens onderneming.

In alle door het voorstel bestreken gevallen blijven de krachtens het sociaal statuut ingevoerde sociale voorzieningen van toepassing op de rechthebbenden op uitkeringen.

Tot slot zij opgemerkt dat de land- en tuinbouwberoepen in het voorstel niet dezelfde behandeling krijgen als de commerciële, ambachtelijke en vrije beroepen, hiermee samenhangend, omdat van eerstgenoemde sectoren niet zonder meer kan worden gezegd dat ze een achterstand vertonen en er bovendien voor deze beroepen reeds een saneringswet in het leven werd geroepen.

De ondergetekenden, er zich van bewust dat deze wet over de hele lijn duidelijk minder voordelen inhoudt dan het onderhavige voorstel, hebben de Koning de bevoegdheid willen geven de werkingssfeer ervan geheel of gedeeltelijk uit te breiden.

S'il est heureux que les organisations professionnelles et les pouvoirs publics s'intéressent aux pensionnés, aux malades, aux orphelins, aux enfants et aux veuves, il apparaît primordial, singulièrement dans la situation actuelle, de ne pas négliger les travailleurs disponibles pour une activité plus rentable et plus productive.

Les soussignés espèrent que leur initiative recevra rapidement l'appui du Gouvernement et du Parlement unanime car c'est seulement dans la mesure où les travailleurs indépendants maintiendront et développeront au maximum leur valeur économique qu'ils atteindront un niveau élevé de la sécurité d'existence et parviendront à s'y maintenir.

Commentaire des articles.

Article 1.

Cette disposition qui fixe l'objet de la proposition en limite naturellement le champ d'application aux personnes à qui la qualité de travailleur indépendant et d'aidant est reconnue par le statut social des travailleurs indépendants, auquel elles participent en raison d'une activité exercée à titre principal.

Art. 2.

Le § 1er de cet article précise l'âge minimum requis pour bénéficier de l'indemnité de cessation d'activité.

Il admet qu'un homme âgé de 55 ans ou une femme âgée de 50 ans peuvent, sous certaines conditions, être considérés comme inaptes à une nouvelle formation professionnelle débouchant normalement sur l'exercice d'une nouvelle profession, laquelle implique une nécessaire période d'adaptation.

Il donne au Roi tous les pouvoirs pour fixer les formes et délais d'introduction des demandes.

Le § 2 limite l'octroi de l'indemnité :

1° à la date de prise de cours d'une pension et en tout cas à l'âge où la pension est normalement due;

2° à la date d'octroi d'une indemnité d'invalidité ou d'une allocation de chômage;

3° aux périodes qui ne sont pas couvertes ou censées couvertes par une indemnité d'adaptation attribuée en application de l'arrêté royal n° 72 ou de toute autre législation belge ou étrangère assimilée par le Roi;

4° à la reprise d'une activité professionnelle;

5° à une période maximum égale à la moitié des années reconnues comme valant carrière professionnelle de travailleur indépendant.

Art. 3.

Le montant de l'indemnité de cessation d'activité professionnelle est lié au montant non majoré de la pension de retraite et à toutes ses variations, que celles-ci proviennent de modifications de l'indice-pivot ou d'une programmation sociale actuelle ou future.

Dat de beroepsorganisaties en de overheid zich het lot aantrekken van gepensioneerden, zieken, wezen, kinderen en weduwen is gelukkig te noemen; daarnaast lijkt het echter van wezenlijk belang — met name in de huidige situatie — dat ook aan een meer rendabele en produktieve inschakeling van de beschikbare arbeidskrachten de nodige aandacht wordt gegeven.

Het is de hoop van ondergetekenden dat hun initiatief spoedig de unanieme steun zal verkrijgen van Regering en Parlement; immers, enkel doordat de zelfstandigen hun economische waarde zoveel mogelijk op peil houden en ontwikkelen, zullen zij erin slagen een hoog niveau van bestaanszekerheid te bereiken en zich op dit niveau te handhaven.

Artikelsgewijze toelichting.

Artikel 1.

Dit artikel, dat aangeeft wat met het voorstel wordt beoogd — beperkt tevens de werkingssfeer ervan tot personen die krachtens het sociaal statuut voor de zelfstandigen worden erkend te behoren tot de categorie zelfstandigen en helpers en die in die hoedanigheid hun beroep als hoofdberoep uitoefenen.

Art. 2.

§ 1 van dit artikel bepaalt welke leeftijd men minimaal moet hebben om voor een uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit in aanmerking te komen.

Op grond van deze bepaling kunnen mannen vanaf 55 jaar en vrouwen vanaf 50 jaar, onder bepaalde voorwaarden, ongeschikt worden geacht om te worden herschoold, welke herscholing normaal moet resulteren in de uitoefening van een nieuw beroep, hetgeen op zijn beurt een aanpassingsperiode vergt.

Die bepaling geeft aan de Koning alle bevoegdheden om vast te stellen in welke vorm en binnen welke termijn de aanvragen moeten worden ingediend.

Krachtens § 2 van het artikel wordt de uitkering niet langer meer verschuldigd geacht :

1° vanaf het tijdstip dat aan de betrokkenen een pensioen wordt toegekend en in het algemeen vanaf de leeftijd waarop normaal op een pensioensuitkering aanspraak kan worden gemaakt;

2° vanaf het tijdstip waarop de betrokkene een invaliditeits- of werkloosheidsuitkering ontvangt;

3° gedurende de tijdvakken welke niet zijn gedekt of geacht worden te zijn gedekt door een krachtens koninklijk besluit n° 72 of enige andere hiermee gelijkgestelde Belgische of buitenlandse wetgeving door de Koning toegekende aanpassingsvergoeding;

4° bij het opnieuw opnemen van een beroep;

5° indien de betrokkene als zelfstandige minder dan de helft heeft gewerkt van het aantal jaren dat als een volwaardige zelfstandige beroepsloopbaan wordt erkend.

Art. 3.

Het bedrag van de uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit is gekoppeld aan het op forfaitaire basis vastgestelde bedrag van het rustpensioen en aan alle schommelingen welke zich daarin voordoen, zowel die welke het gevolg zijn van wijzigingen in de spilindex, als die welke voortvloeien uit een huidige of toekomstige sociale programmering.

C'est ainsi que ce montant s'élèverait à l'indice des prix en vigueur au 1er juin 1974, pour :

	Au 1 ^{er} juin 1974	Au 1 ^{er} janvier 1975
Un ménage	83 654 F	89 629 F
Un isolé	65 848 F	71 703 F

Cette technique possède l'immense avantage de ne jamais poser de choix douloureux ou impossible aux bénéficiaires qui, dans tout autre système, doivent, à l'un ou l'autre moment, comparer les montants de l'indemnité et de la pension et sont, en toute hypothèse, insatisfaits parce que lésés.

Art. 4.

Cet article définit les conditions essentielles qui sont mises à l'octroi de l'indemnité de cessation d'activité professionnelle, à savoir :

1° être assujetti au statut social des travailleurs indépendants depuis au moins 10 ans au moment de la prise de cours de l'avantage;

2° avoir exercé depuis cinq ans au moins à compter de la même date une profession commerciale, artisanale ou libérale, constatée économiquement en difficulté et en régression par le Roi, après avis du Conseil supérieur des classes moyennes.

Il faut que la plus haute autorité précise, d'une part, les différentes professions auxquelles il s'impose d'appliquer ou d'étendre les mesures d'assainissement, et d'autre part, la période durant laquelle ces mesures sortiront leurs effets;

3° avoir commencé l'exercice d'une profession à une époque où celle-ci n'était pas déclarée en régression; il serait en effet abusif d'aider substantiellement durant plusieurs années des personnes qui se sont volontairement et en toute connaissance de cause, engagées dans l'exercice d'une profession déclarée en régression;

4° avoir bénéficié d'un revenu professionnel moyen durant les cinq derniers exercices fiscaux, inférieur au plancher fixé par le statut social pour la perception de la cotisation minimum, normalement due pour une profession exercée à titre principal; ce montant est fixé à 57 333 F pour toutes les années antérieures à 1971, à 60 706 F pour l'année 1971 et est porté à 70 502 F pour l'année 1972, tandis qu'il passe à 99 553 F en 1974.

Tout en ne fixant pas des montants purement arbitraires et immuables, cette technique présente le grand avantage d'être toujours d'actualité.

Le montant peut paraître fixé assez bas; en réalité, il faut suivre le mouvement des revenus professionnels déclarés et éviter, comme pour d'autres propositions, de déclarer pratiquement en difficulté, du point de vue fiscal, la moitié ou plus des professions indépendantes.

La règle propose d'ailleurs logiquement un assouplissement en faveur des travailleurs indépendants dont les revenus professionnels ont, sur le même laps de temps, connu une chute fort sensible, sous la réserve qu'ils n'aient jamais

Baseert men zich op het prijsindexcijfer van 1 juni 1974 dan zou dit bedrag er als volgt uitzien :

	Per 1 juni 1974	Per 1 januari 1975
Voor een gezin ...	83 654 F	89 629 F
Voor een alleenstaande	65 848 F	71 703 F

Een dergelijke techniek heeft het enorme voordeel dat ze de rechthebbenden nooit plaatst voor een pijnlijke of onmogelijke keuze; bij enig andere regeling immers zullen de uitkeringen altijd met het pensioen worden vergeleken en zal men zich altijd onbevredigd want benadeeld voelen.

Art. 4.

Dit artikel behelst een opsomming van de voornaamste voorwaarden waarvan de toekenning van een uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit afhankelijk wordt gesteld. Deze voorwaarden zijn :

1° op het tijdstip dat de uitkering begint te lopen tenminste 10 jaar onderworpen zijn geweest aan het sociaal statuut voor de zelfstandigen;

2° sedert tenminste vijf jaar — te rekenen vanaf hetzelfde tijdstip — werkzaam zijn geweest in een handels-, ambachtelijk- of vrij beroep, dat — na advies van de Hoge Raad voor de Middenstand — door de Koning werd verklaard zich in economische moeilijkheden te bevinden en een achterstand te vertonen.

In welke beroepen saneringsmaatregelen moeten worden toegepast, c.q. tot welke sectoren ze moeten worden uitgebreid, alsmede hoelang deze maatregelen van kracht moeten blijven zijn vragen ten aanzien waarvan op het vlak van de hoogste autoriteit een beslissing genomen moet worden.

3° met de uitoefening van een beroep een aanvang hebben gemaakt op een tijdstip dat dit beroep nog niet werd verklaard een achterstand te vertonen; het zou immers onjuist zijn jarenlang een niet onaanzienlijke steun te verlenen aan personen die vrijwillig en met volledige kennis van zaken een beroep zijn begonnen dat werd verklaard tot bovengenoemde categorie te behoren;

4° gedurende de laatste vijf belastingjaren gemiddeld een beroepsinkomen hebben genoten dat minder bedroeg dan het minimum premieplichtig inkomen, dat krachtens het sociaal statuut voor een als hoofdberoep uitgeoefend beroep is vastgesteld; dit bedrag is vastgesteld op 57 333 F voor de jaren voorafgaand aan 1971, op 60 706 F voor 1971; het werd opgetrokken tot 70 502 F voor 1972, terwijl het voor 1974 99 553 F bedraagt.

Naast het feit dat de bedragen welke er door worden vastgesteld niet louter willekeurig en onveranderbaar zijn, heeft deze techniek het grote voordeel dat zij de ontwikkeling steeds op de voet volgt.

Men kan de indruk hebben dat het bedrag op een nogal laag niveau is vastgesteld; er moet echter worden uitgegaan van de ontwikkeling van de opgegeven beroepsinkomsten en men dient te voorkomen dat — zoals bij andere voorstellen — van de helft of meer van de zelfstandige beroepen wordt verklaard dat ze zich fiscaal gezien in moeilijkheden bevinden.

Het voorstel betekent trouwens een versoepeling ten gunste van de zelfstandigen wier beroepsinkomsten in dezelfde periode bijzonder sterk zijn teruggelopen, mits zij het door het sociaal statuut vastgestelde bedrag van het maximum

dépassé le plafond fixé par le Statut social pour la perception de la part individualisée de la cotisation; ce plafond est fixé à 170 000 F pour toute année antérieure à 1971, à 180 000 F pour l'année 1971 et est porté à 201 042 F pour l'année 1972, tandis qu'il passe à 315 893 F en 1974.

La règle première est simple puisqu'elle requiert uniquement que la moyenne des cinq derniers exercices fiscaux soit inférieure à 57 333 F dans l'hypothèse où ceux-ci se situent tous avant 1971; il n'en est pas de même du correctif qui mérite un exemple concret.

Un travailleur indépendant dont les revenus professionnels afférents aux exercices fiscaux se sont respectivement élevés à :

169 999 F pour l'exercice 1966;
169 999 F pour l'exercice 1967;
169 999 F pour l'exercice 1968;
56 000 F pour l'exercice 1969;
40 000 F pour l'exercice 1970

remplit les conditions de revenus imposées puisque :

a) le revenu de chacun des exercices 1969 et 1970 est chaque fois inférieur au tiers de la moyenne des trois exercices 1966, 1967 et 1968 :

$$\frac{509\,997}{9} = 56\,667 \text{ F} > 56\,000 \text{ F} > 40\,000 \text{ F};$$

b) le revenu de chacun des cinq exercices est inférieur à 170 000 F;

5° s'engager par écrit à ne plus exercer la profession abandonnée qui ne peut être cédée au conjoint;

6° n'avoir pas été condamné pour faillite frauduleuse, ni déclaré en déconfiture dans les cinq années qui précèdent la prise de cours de l'avantage;

7° ne pas être en droit de prétendre au bénéfice des indemnités de formation professionnelle; chacun sera évidemment d'accord pour promouvoir en premier lieu la réadaptation professionnelle dont les effets bénéfiques, tant sur le plan humain que sur le plan économique, ne sont plus à démontrer.

Art. 5.

Cette disposition, destinée à garantir en cas de décès du titulaire du droit, l'avenir du conjoint à charge, prévoit la réversibilité des $\frac{2}{3}$ du montant de l'indemnité sur la tête du conjoint à la condition que celui-ci n'exerce aucune activité professionnelle ou ne bénéficie d'aucune indemnité remplaçant le revenu professionnel.

La garantie est évidemment limitée dans le temps aux droits du titulaire défunt.

Art. 6.

Cet article n'appelle aucun commentaire particulier.

premiérichtige inkomen nooit hebben overschreden; deze maximumgrens is voor de jaren voorafgaande aan 1971 vastgesteld op 170 000 F, voor 1971 op 180 000 F; voor 1972 en 1974 liggen deze bedragen op resp. 201 042 F en 315 893 F.

De hierbij gevolgde regel is eenvoudig; er wordt enkel als eis gesteld dat in de afgelopen vijf belastingjaren (d.w.z. in de jaren voorafgaand aan 1971 een gemiddelde inkomen werd genoten beneden de 57 333 F; hetzelfde kan niet worden gezegd van het correctief dat een concrete illustratie behoeft.

Een zelfstandige beroepsbeoefenaar wiens beroepsinkomsten als volgt over de diverse belastingjaren waren verdeeld :

169 999 F in 1966;
169 999 F in 1967;
169 999 F in 1968;
56 000 F in 1969;
40 000 F in 1970;

voldoet aan de voorwaarden inzake de inkomsten aangezien :

a) het inkomen dat hij genoot in elk van de belastingjaren 1969 en 1970 telkens minder bedroeg dan $\frac{1}{3}$ van het gemiddelde van de drie belastingjaren 1966, 1967 en 1968 :

$$\frac{509\,997}{9} = 56\,667 \text{ F} > 56\,000 \text{ F} > 40\,000 \text{ F};$$

b) het inkomen dat hij genoot in elke van de vijf belastingjaren minder bedroeg dan 170 000 F;

5° zich er schriftelijk toe verbinden het stopgezette beroep — dat niet op de echtgenote kan overgaan — in de toekomst niet meer te zullen uitoefenen;

6° niet veroordeeld zijn geweest tot een wederrechtelijk faillissement en evenmin in de vijf jaren voorafgaand aan de toekenning van de uitkering in staat van faillissement zijn verklaard;

7° rechterlijk geen aanspraak kunnen maken op uitkeringen ter zake van de beroepsopleiding; uiteraard zal iedereen het erover eens zijn dat het accent primair moet liggen op de herscholing; de positieve gevolgen hiervan — zowel vanuit menselijk als vanuit economisch oogpunt — behoeven niet langer meer te worden aangetoond.

Art. 5.

Deze bepaling, die ertoe strekt bij overlijden van de rechthebbende de toekomst van diens echtgenoot veilig te stellen, betekent de overdraagbaarheid van $\frac{2}{3}$ van het bedrag van de uitkering op de echtgenote, mits deze geen enkele beroepsactiviteit uitoefent en evenmin in aanmerking komt voor enige inkomensvervangende uitkering.

Het spreekt vanzelf dat deze waarborg in de tijd beperkt is tot de rechten van de overleden rechthebbende.

Art. 6.

Dit artikel behoeft generlei bijzonder commentaar.

Art. 7.

Comparées aux conditions mises à l'octroi de l'indemnité de cessation, les conditions d'attribution de l'indemnité de formation professionnelle sont évidemment moins nombreuses et moins sévères.

La formation professionnelle constitue, en réalité, la base même du système. Elle vise au reclassement des travailleurs dont la profession est économiquement en déclin. Elle est heureusement complétée par l'indemnité de cessation dans la mesure où celle-ci aide les travailleurs qui ne peuvent, pour l'une ou l'autre raison, participer à la réadaptation.

Les écoles et centres de formation existants pourront être agréés dans la mesure où ils s'adapteront aux exigences requises.

Art. 8.

Le § 1er fixe le montant de l'indemnité de formation qui est d'ailleurs égal à celui de l'indemnité de cessation. L'indemnité est acquise par mois de fréquentation des cours.

Le § 2, permet au Roi d'attribuer une prime de fin de stage dont le montant peut s'élever jusqu'à six mensualités maximum de l'indemnité de formation, l'importance de cette prime étant notamment fixée en fonction de l'effort financier que devra consentir le travailleur indépendant pour accéder à sa nouvelle profession.

Le § 3 vise à interdire le cumul de l'indemnité de formation avec certains autres avantages sociaux qui constituent déjà des remplacements de revenus professionnels.

Art. 9.

Cette disposition vise principalement à ce que la loi du 15 décembre 1970 sur l'exercice des activités professionnelles dans les petites et moyennes entreprises du commerce et de l'artisanat, communément appelée « loi d'accès à la profession » ne soit pas un obstacle au débouché professionnel offert par une nouvelle formation.

Art. 10.

L'indemnité de recyclage est allouée au travailleur indépendant qui exerce son activité à titre principal ou qui est censé exercer cette activité.

Tout en se limitant à des personnes qui n'ont pas dépassé l'âge normal de la pension, les conditions d'attribution de l'indemnité sont certainement plus souples que celles mises à l'attribution des autres prestations prévues par la présente proposition.

Les pouvoirs donnés au Roi sont suffisants pour fixer à la fois les conditions d'inscription et de recyclage, les conditions d'agrément des personnes ou organismes, ainsi que pour éviter tous abus.

Ils permettront la nécessaire souplesse que ne pourrait atteindre une loi.

Art. 11.

Cet article précise comment se calcule et se paie l'indemnité de recyclage qui serait égale, au 1er juin 1974, à 1/400

Art. 7.

Vergeleken met de voorwaarden waarvan de toekenning van de beroepsbeëindigingsuitkering afhankelijk is gesteld, zijn de voorwaarden inzake toekenning van de beroepsopleidingsuitkering uiteraard minder talrijk en minder stringent.

Goed beschouwd vormt de beroepsopleiding het fundament waarop het systeem berust. Doel ervan is de wederin-schakeling in het arbeidsproces van personen wier beroep een economische teruggang vertoont. De beroepsopleidingsuitkering en de uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit vullen elkaar goed aan en wel in zoverre dat door laatsgenoemde uitkering steun wordt verleend aan personen die om een of andere reden niet aan de herscholing kunnen deelnemen.

Scholen en opleidingscentra die zich aan de gestelde eisen aanpassen komen voor officiële erkenning in aanmerking.

Art. 8.

§ 1 behelst de vaststelling van de opleidingsuitkering, die gelijk is aan de uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit. De toekenning van de uitkering geschiedt telkens per maand dat de cursussen worden bijgewoond.

§ 2 verleent de Koning de bevoegdheid tot toekenning van eindstagepremies waarvan het bedrag maximaal de som van zes maandelijks opleidingsuitkeringen kan bedragen; de werkelijke hoogte van de premie is met name afhankelijk van de financiële inspanningen welke de zelfstandige zich moet getroosten om tot het nieuwe beroep toegang te verkrijgen.

§ 3 behelst het verbod van samenloop van de opleidingsuitkering met andere inkomenvervangende vergoedingen.

Art. 9.

De bedoeling van deze bepaling is allereerst te voorkomen dat de wet van 15 december 1970 betreffende de uitoefening van beroepswerkzaamheden in de kleine en middelgrote handels- en ambachtelijke bedrijven, doorgaans « de wet op de toegang tot het beroep » genoemd, de beroepsmogelijkheden welke door een nieuwe opleiding worden geboden, zou blokkeren.

Art. 10.

Voor de na- en bijscholingsuitkering komen in aanmerking zelfstandigen die hun beroep als hoofdberoep uitoefenen of die geacht worden als dusdanig werkzaam te zijn.

Alhoewel de categorie personen waaraan deze uitkering wordt toegekend, beperkt is tot degenen die nog niet de normale pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, zijn de voorwaarden inzake toekenning van de uitkering duidelijk soepeler dan die welke gelden voor de toekenning van de andere in dit voorstel bedoelde voorzieningen.

De bevoegdheden welke de Koning worden verleend, laten voldoende ruimte voor de vaststelling van de voorwaarden inzake inschrijving en na- en bijscholing, de erkenning van personen en instellingen, alsmede voor het voorkomen van enigerlei misbruik.

Ze maken het tevens mogelijk met de nodige soepelheid op te treden, wat met een wet niet mogelijk zou zijn.

Art. 11.

In dit artikel is de berekenings- en betalingswijze vastgelegd van de na- en bijscholingsuitkering, die per 1 juni 1974

de 83 654 F pour un homme marié, soit à 209 F par prestation journalière de deux heures, ceci à l'indice-pivot en vigueur au 1er juin 1974.

Cette indemnité qui peut paraître faible doit être rapprochée du fait que l'on se trouve en présence d'une aide à des travailleurs actifs, à qui des frais de déplacement seront en outre éventuellement alloués, et du fait que les organismes et personnes œuvrant au recyclage devront être rémunérés.

L'effort consenti pour une meilleure adaptation des travailleurs indépendants aux techniques nouvelles sera dès lors bien plus important que ne pourrait le laisser supposer la seule indemnité de recyclage qui ne peut évidemment viser à constituer un remplacement de revenu professionnel.

Art. 12.

Les structures administratives sont intégrées dans le principal organisme chargé de l'exécution du statut social. L'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants détient en effet les informations essentielles relatives au champ d'application de la présente loi, tout en appliquant déjà bon nombre de techniques auxquelles d'ailleurs les présentes dispositions font référence, notamment au plan des carrières professionnelles, des preuves d'activité, des obligations administratives en matière d'attribution et de paiement de prestations, etc.

Néanmoins, comme le financement de la présente proposition est distinct de celui du reste du statut social, il a été jugé préférable de doter l'organisation nouvelle d'une appellation et d'une personnalité juridique distincte de celle de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, lequel contiendra donc un Office national de formation professionnelle pour travailleurs indépendants.

Art. 13.

Conséquence normale de l'idée développée à l'article 12, l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants et l'Office national de formation professionnelle auront le même Conseil d'administration.

Art. 14.

Cette disposition prévoit logiquement un dirigeant à cette structure administrative, lequel sera choisi parmi les fonctionnaires de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ayant déjà rang de fonctionnaire général. Il sera chargé de veiller à l'exécution des décisions du conseil d'administration, auquel il pourra faire toutes suggestions utiles.

Les articles 12, 13 et 14 sont proposés dans un souci évident de limiter au maximum les frais d'administration, généralement inhérents à la création d'un nouvel organisme.

Art. 15.

Cet article prévoit le financement des avantages prévus par la proposition. Les cotisations des travailleurs salariés n'étant pas grevées par les charges financières résultant des risques dus aux fluctuations de l'emploi, il s'imposait d'agir de même au regard de risques similaires couverts par la présente proposition en faveur des travailleurs indépendants.

voor een gehuwde man 1/400e van 83 654 F, ofwel 209 F per dagprestatie van 2 uur, zou bedragen, zulks op basis van het indexcijfer dat van kracht was op 1 juni 1974.

Deze uitkering kan gering toeschijnen; men dient echter te bedenken dat het hier gaat om een steunverlening aan arbeidskrachten, die eventueel ook de verplaatsingskosten vergoed krijgen en dat de instellingen en personen die werkzaam zijn op het terrein van de na- en bijscholing, bezoldigd moeten worden.

Teneinde de zelfstandigen in staat te stellen beter met de nieuwe technieken om te gaan zal er bijgevolg, naast toekenning van na- en bijscholingsuitkeringen, welke laatste uiteraard niet kunnen worden beschouwd de inkomensderiving volledig te compenseren, nog heel wat meer gedaan worden.

Art. 12.

De administratieve structuren worden geïntegreerd in hetzelfde orgaan dat ook belast is met de uitvoering van het sociaal statuut. Het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen beschikt immers over de basisgegevens met betrekking tot de werkingssfeer van deze wet; daar komt bij dat deze instelling reeds heel wat technieken toepast van die welke in deze wet worden genoemd, met name ter zake van de beroepsloopbanen, de bewijzen dat men werkzaam is geweest, de administratieve verplichtingen met betrekking tot de toekenning en betaling van uitkeringen, enz.

Aangezien echter ten aanzien van de fusieering in dit voorstel een andere regeling geldt dan in het sociaal statuut, heeft men het beter geoordeeld de nieuwe instelling een eigen benaming en rechtspersoonlijkheid te geven, los van die van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, van welke instelling derhalve een Rijksdienst voor de beroepsopleiding van zelfstandigen deel zal gaan uitmaken.

Art. 13.

Een logisch uitvloeisel van de in artikel 12 ontwikkelde gedachtengang is dat het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen en de Rijksdienst voor de beroepsopleiding dezelfde Raad van beheer hebben.

Art. 14.

Dit artikel bepaalt dat de leiding van deze instelling in handen komt van een ambtenaar die gekozen zal worden uit ambtenaren van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen die reeds de rang hebben van ambtenaar-generaal. Hij zal worden belast met het toezicht op de uitvoering van de besluiten van de Raad van beheer, waaraan hij alle nuttige voorstellen kan doen.

Aan de artikelen 12, 13 en 14 ligt duidelijk het streven ten grondslag om de administratiekosten, die nu eenmaal altijd verbonden zijn met de oprichting van een nieuwe instelling, zoveel mogelijk te beperken.

Art. 15.

Dit artikel regelt de financiering van de door het voorstel voorziene uitkeringen. Aangezien de werknemersbijdragen niet de financiële lasten te dragen hebben van de risico's welke voortvloeien uit de schommelingen in de werkgelegenheid, diende ook ten aanzien van soortgelijke risico's die worden gedekt door het onderhavig voorstel ten behoeve van de zelfstandigen, op dezelfde wijze te worden tewerkgegaan.

C'est la principale raison pour laquelle le financement a été mis à charge de l'Etat et des sociétés, travailleurs indépendants personnes morales, auxquelles il est normal de demander une participation financière au statut social, ne serait-ce qu'en compensation de la concurrence, parfois très dure, qu'elles font aux travailleurs indépendants. Un nombre non négligeable de bénéficiaires de la présente proposition seront d'ailleurs des victimes de la concurrence des sociétés.

La souplesse donnée aux règles de financement s'explique par le fait que les éléments nécessaires à l'établissement de prévisions valables font pratiquement défaut.

En ce qui concerne la cotisation applicable aux sociétés, elle s'explique également par le fait qu'il faut, tout en évitant des échappatoires, tenir compte des différents types de sociétés et de leurs possibilités financières réelles.

Les auteurs de la proposition sont néanmoins convaincus de la suffisance des moyens proposés, ceux-ci pouvant être adaptés après un an et demi de fonctionnement, temps mis à profit pour acquérir l'expérience, recueillir les statistiques nécessaires et étudier l'évolution des besoins sur des bases concrètes.

Art. 16.

Cet article donne un certain nombre de pouvoirs au Roi, visant les décisions, leur paiement, les sommes indûment payées, ainsi que le cumul des avantages avec la prime d'apport structurel prévue par la loi du 3 mai 1971 favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture.

Art. 17.

Cette disposition permet d'attribuer des frais de déplacement aux travailleurs indépendants qui se soumettent à la formation professionnelle ou participent au recyclage.

Art. 18.

Grâce à cette disposition les bénéficiaires des indemnités de cessation d'activité professionnelle et de formation professionnelle maintiennent leurs droits dans tous les secteurs du statut social.

Des travailleurs, jeunes encore, qui désirent améliorer leurs condition sociale par une nouvelle formation ne peuvent, par principe, être exonérés de toute cotisation, d'autant plus que la gestion de leur dossier par les Caisses d'assurances sociales coûte à la communauté des indépendants actifs. Cette dernière raison vaut également pour les bénéficiaires d'une indemnité de cessation d'activité, ceux-ci ne pouvant, pour le surplus, être financièrement favorisés par rapport aux bénéficiaires des indemnités de formation professionnelle.

Art. 19.

Des dispositions prises par le législateur en faveur du statut social sont rendues applicables à la présente loi. Elles traitent particulièrement de l'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant les déclarations à faire en matière de subven-

Dit is de belangrijkste reden waarom de financiering in handen werd gelegd van de Staat en van de maatschappijen, die tegelijk zelfstandige en rechtspersoon zijn en waaraan geheel terecht een financiële bijdrage in het sociaal statuut wordt gevraagd, al was het maar ter compensatie van de soms zeer harde concurrentie waaraan maatschappijen de zelfstandigen blootstellen. Trouwens, een niet onaanzienlijk aantal personen die in dit voorstel zijn begrepen zal van de concurrentie van de vennootschappen het slachtoffer worden.

Dat de financieringsvoorschriften zo ruim van opzet zijn vindt hierin zijn verklaring dat de gegevens welke nodig zijn voor de opstelling van bruikbare ramingen nagenoeg ontbreken.

Ten aanzien van de door de maatschappijen op te brengen bijdrage werd er vanuit gegaan, ook al moet worden voorkomen dat de bepalingen ter zake worden ontweken, rekening moet worden gehouden met het feit dat er verschillen tussen hen bestaan en dat ook hun reële financieringsmogelijkheden ongelijk zijn.

De auteurs van het voorstel zijn er niettemin van overtuigd dat de voorgestelde middelen voldoende zijn; anderhalf jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet kan er immers een aanvulling komen van deze middelen; tijdens deze periode kan worden benut om ervaring op te doen, de nodige statistieken te verzamelen en de ontwikkeling der behoeften te bestuderen vanuit de praktijk.

Art. 16.

Dit artikel verleent aan de Koning een aantal bevoegdheden welke betrekking hebben op de beslissingen, de desbetreffende uitkeringen, de uitgekeerde niet-verschuldigde bedragen, alsmede op de samenloop van de uitkeringen van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de land- en tuinbouw.

Art. 17.

Deze bepaling opent de mogelijkheid tot toekenning van vergoedingen voor verplaatsingskosten aan zelfstandigen die een beroepsopleiding of bij- en nascholingscursus volgen.

Art. 18.

Dank zij deze bepaling blijven degenen die in aanmerking komen voor een uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit of voor een beroepsopleidingsuitkering hun rechten in alle door het sociaal statuut bestreden sectoren over de hele lijn behouden.

Zelfstandigen — ook de jongeren onder hen — die via een herscholing hun sociale positie wensen te verbeteren, kunnen uit beginsel niet van elke bijdrage worden vrijgesteld, te meer daar met de administratie afwikkeling van hun dossier door de kassen voor de sociale verzekeringen kosten zijn gemoeid die door de groepering van de zelfstandigen moeten worden vergoed. Deze laatste overweging geldt ook voor degenen die in aanmerking komen voor een uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit, welke personen bovendien financieel minder begunstigd zijn dan degenen die een beroepsopleidingsuitkering genieten.

Art. 19.

De werkingssfeer van de door de wetgever met betrekking tot het sociaal statuut getroffen bepalingen wordt tot deze wet uitgebreid. Deze bepalingen hebben inzonderheid betrekking op het koninklijk besluit van 31 mei 1933

tions, indemnités et allocations de toute nature qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat, du secret professionnel et des obligations des autres administrations publiques au regard de l'application de la présente proposition de loi.

Art. 20.

Cet article complète la législation relative à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants et le Code judiciaire en fonction de la présente proposition de loi.

Art. 21.

Par la présente disposition, les juridictions du travail sont rendues compétentes pour juger des contestations portant sur l'octroi, le paiement et l'action en recouvrement des prestations nouvelles.

Elle détermine aussi le délai d'introduction des recours et le mode particulier selon lequel les appels peuvent être introduits.

Art. 22.

Cet article qui délimite les délais endéans lesquels se prescrit l'action en répétition de l'indu, prévoit en outre les actes particuliers interruptifs de la prescription.

Art. 23.

Le § 1er interdit normalement le cumul des indemnités de cessation d'activité professionnelle avec la partie fixe de l'indemnité de sortie prévue par la loi du 3 mai 1971 favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture.

Le § 2 permet au Roi d'appliquer tout ou partie de la législation nouvelle aux professions indépendantes autres que commerciales, artisanales ou libérales.

Art. 24.

La mise en place d'une institution et de son personnel suscite des problèmes administratifs nombreux que cette disposition temporaire permettra de résoudre rapidement et ce dans l'intérêt des bénéficiaires de la présente proposition.

Art. 25.

Cet article prévoit l'entrée en vigueur de la proposition qui ne peut malheureusement, en raison de la nature des avantages prévus, avoir un effet rétroactif.

G. CUDELL.

betreffende de verklaringen welke moeten worden afgelegd ter zake van subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, alsmede op het beroepsgeheim en de verplichtingen van de andere overheidsdiensten ten aanzien van de toepassing van dit wetsvoorstel.

Art. 20.

Dit artikel behelst een aanvulling van de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen en van het Gerechtelijk Wetboek in het licht van het onderhavige wetsvoorstel.

Art. 21.

Op grond van dit artikel worden de arbeidsgerechten bevoegd verklaard om geschillen te beslechten betreffende de toekenning, de uitbetaling en de terugvordering van de nieuwe uitkeringen.

Ook wordt in dit artikel bepaald binnen welke termijn beroep moet worden ingesteld en op welke wijze dit moet gebeuren.

Art. 22.

Dit artikel bepaalt binnen welke termijn de vordering tot teruggave van niet-verschuldigde bedragen verjaart en het stelt eveneens de bijzondere daden vast die de verjaring kunnen stuiten.

Art. 23.

§ 1 van dit artikel behelst het verbod van samenloop van de uitkeringen bij stopzetting van de beroepsactiviteit met het vaste gedeelte van de uitredingsuitkering bedoeld in de wet van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw.

§ 2 machtigt de Koning tot gehele of gedeeltelijke toepassing van de nieuwe wetgeving op de zelfstandige beroepen welke niet behoren tot de handels-, ambachtelijke of vrije beroepen.

Art. 24.

Met het laten functioneren van een instelling, inclusief de voorziening ervan met het nodige personeel, zijn heel wat administratieve problemen gemoeid, die dank zij deze tijdelijke bepaling snel kunnen worden opgelost, zulks in het belang van de in dit voorstel bedoelde rechthebbenden.

Art. 25.

Dit artikel behelst de inwerkingtreding van de wet, hetgeen helaas, omwille van de aard van de geplande voorzieningen, niet met terugwerkende kracht kan geschieden.

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE Ier.

Champ d'application.

Article 1.

§ 1er. — La présente loi organise au profit des travailleurs indépendants et des aidants, un régime de prestations en cas de cessation d'activité professionnelle, de formation professionnelle et de recyclage.

§ 2. — Par « travailleur indépendant » et « aidant » on entend les personnes exerçant une activité professionnelle visée à l'article 3 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants à condition qu'elles cotisent ou soient censées cotiser sur base de l'article 12, §§ 1 et 2, dudit arrêté royal.

§ 3. — Pour l'application de la présente loi, sauf disposition contraire, le terme « travailleur indépendant » vise et le travailleur indépendant et l'aidant.

CHAPITRE II.

De l'indemnité de cessation d'activité professionnelle.

Art. 2.

§ 1er. — L'indemnité de cessation d'activité professionnelle prend cours le premier jour du mois suivant celui de la demande, introduite conformément aux formes et délais déterminés par le Roi et au plus tôt le premier jour du mois suivant celui au cours duquel le demandeur a atteint 55 ou 50 ans, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

§ 2. — Elle cesse d'être due :

1° le premier du mois suivant celui au cours duquel une pension de retraite ou de survie est allouée par application de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants ou de toute autre loi belge ou étrangère y assimilée par le Roi et en tout cas, le premier du mois qui suit celui du 65me ou du 60me anniversaire, selon que le bénéficiaire est un homme ou une femme;

2° le premier du mois suivant celui au cours duquel sont accordées des indemnités de maladie ou d'invalidité, des allocations de chômage ou toutes autres indemnités belges ou étrangères y assimilées par le Roi;

3° durant les périodes couvertes ou censées couvertes par une indemnité d'adaptation attribuée en application de l'arrêté royal n° 72 ou en application de toute autre législation belge ou étrangère y assimilée par le Roi;

4° le premier du mois suivant celui au cours duquel une activité professionnelle est exercée ou reprise; le Roi peut

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK I.

Werkingssfeer.

Artikel 1.

§ 1. — Deze wet regelt de invoering van een uitkeringsstelsel ten behoeve van zelfstandigen en helpers ingeval van stopzetting van de beroepsactiviteit van beroepsopleiding of van na- en bijscholing.

§ 2. — Onder « zelfstandige » en « helper » worden verstaan personen die een beroepsactiviteit uitoefenen als bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit n° 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, mits zij de ingevolge artikel 12, §§ 1 en 2, van genoemd koninklijk besluit ingevoerde bijdragen storten of geacht worden die te storten.

§ 3. — Voor de toepassing van deze wet wordt, tenzij anders is bepaald, onder de benaming « zelfstandige » zowel de zelfstandige als de helper verstaan.

HOOFDSTUK II.

Betreffende de uitkering
bij stopzetting van de beroepsactiviteit

Art. 2.

§ 1. De uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit begint te lopen op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de aanvraag is gedaan; de indiening van de aanvraag dient te geschieden overeenkomstig de vormen en termijnen welke zijn vastgesteld door de Koning en op zijn vroegst op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de aanvrager de leeftijd van 55 of 50 jaar heeft bereikt, al naargelang het een man of een vrouw betreft.

§ 2. — De uitkering is niet langer meer verschuldigd :

1° vanaf de eerste dag van de maand volgend op die waarin — ter uitvoering van het koninklijk besluit n° 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen of van enige andere daarmee door de Koning gelijkgestelde Belgische of buitenlandse wet — een rust- of overlevingspensioen wordt toegekend en in elk geval vanaf de eerste dag van de maand volgend op die waarin de rechthebbende 65 resp. 60 jaar geworden is, al naar het een man of een vrouw is;

2° vanaf de eerste dag van de maand volgend op die waarin ziekte- of invaliditeitsuitkeringen, werkloosheidsvergoedingen of enig andere daarmee door de Koning gelijkgestelde Belgische of buitenlandse uitkeringen worden toegekend;

3° gedurende de periodes waarin — ter uitvoering van koninklijk besluit n° 72 of van enige andere hiermee door de Koning gelijkgestelde Belgische of buitenlandse wet — een aanpassingsuitkering wordt toegekend of geacht wordt te worden toegekend;

4° de eerste dag van de maand volgend op die waarin een beroepsactiviteit wordt uitgeoefend of opnieuw opgenomen;

déroger à la présente interdiction dans les limites qu'il détermine;

5° lorsqu'elle a été allouée pendant autant de fois douze mois qu'il y a d'années entières dans la moitié de celles reconnues comme valant carrière professionnelle de travailleur indépendant au sens de l'arrêté royal n° 72 susvisé, la carrière étant arrêtée au 31 décembre de l'année qui précède celle au cours de laquelle l'indemnité est attribuée.

Art. 3.

Le montant de l'indemnité de cessation d'activité professionnelle est égal au montant non majoré de la pension de retraite visé à l'article 9, § 1er, alinéa 1er, 1° ou 2°, de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967, selon la distinction faite par cette disposition.

Le montant non majoré de la pension de retraite visé à l'article 9, § 1er, alinéa 1er, 2°, de l'arrêté royal susvisé est seul allouable lorsque l'épouse exerce une activité professionnelle ou bénéficie d'indemnités ou d'allocations visées à l'article 2, § 2, 2°, de la présente loi, en ce comprises l'indemnité de cessation d'activité professionnelle et de formation professionnelle allouées par application de la présente loi.

Toute modification du montant de base non majoré de la pension de retraite est applicable à partir de la même date au montant de l'indemnité de cessation, en ce comprises les variations dues à l'application des dispositions de la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du Trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunérations à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs, ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants.

Art. 4.

L'indemnité de cessation d'activité professionnelle est octroyée aux travailleurs indépendants qui :

1° ont cotisé ou sont censés avoir cotisé sur base de l'article 12, §§ 1 et 2 de l'arrêté royal n° 38 organisant le statut social des travailleurs indépendants pendant dix ans au moins à compter, rétroactivement, du 31 décembre de l'année précédant celle de la prise de cours de la décision;

2° ont exercé à titre principal au sens de l'article 1er, § 2, de la présente loi, depuis cinq ans au moins à compter de la même date, une profession commerciale, artisanale ou libérale déclarée en régression par le Roi, après avis du Conseil supérieur des Classes moyennes;

3° n'ont pas débuté l'exercice de cette profession visée sub 2° pendant une période où la profession était déclarée en régression par le Roi;

4° ont bénéficié pour la profession à laquelle il est mis fin, pendant les cinq derniers exercices fiscaux précédant le 1er janvier de l'année de la date de prise de cours de la décision, d'un revenu professionnel moyen inférieur à la moyenne des revenus professionnels présumés atteints au premier janvier de chacune des années considérées pour le calcul de la cotisation minimum visée à l'article 12, § 1er,

de Koning is gemachtigd van dit verbod af te wijken binnen door hemzelf vast te stellen grenzen;

5° indien de uitkering zoveel maal twaalf maanden werd toegekend als er volledige jaren zijn in de helft van het aantal dat wordt erkend als een volwaardige beroepsloopbaan van zelfstandige in de zin van bovengenoemd koninklijk besluit n° 72, met dien verstande dat de beroepsloopbaan moet zijn stopgezet op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan dat waarin de uitkering werd toegekend.

Art. 3.

De uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit bedraagt evenveel als het op een forfaitaire basis vastgestelde rustpensioen als bedoeld in artikel 9, § 1, lid 1, 1° of 2° van koninklijk besluit n° 72 van 10 november 1967, overeenkomstig het onderscheid dat door deze bepaling wordt aangelegd.

Het op een vast bedrag vastgestelde rustpensioen als bedoeld in artikel 9, § 1, lid 1, 2° van het hierboven genoemde koninklijk besluit kan slechts worden toegekend indien de echtgenote een beroepsactiviteit uitoefent of in aanmerking komt voor uitkeringen of bijslagen als bedoeld in artikel 2, § 2, 2° van deze wet, hierin begrepen de krachtens deze wet toegekende uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit en de uitkering ter zake van de beroepsopleiding.

Elke wijziging van het niet verhoogde basisbedrag van het rustpensioen is — met ingang van hetzelfde tijdstip — van toepassing op het bedrag van de uitkering bij stopzetting, hieronder begrepen de schommelingen voortvloeiend uit de toepassing van de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 4.

De uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit wordt toegekend aan zelfstandigen die :

1° gedurende ten minste 10 jaar, te rekenen — met terugwerkende kracht — vanaf 31 december van het jaar voorafgaand aan dat waarin de beslissing van kracht werd, de bijdrage als bedoeld in artikel 12, §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit n° 38 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen hebben gestort of geacht worden te hebben gestort;

2° gedurende ten minste 5 jaar — te rekenen vanaf hetzelfde tijdstip — als hoofdbezigheid in de zin van artikel 1, § 2 van deze wet een handels-, ambachtelijk- of vrij beroep hebben uitgeoefend dat — na advies van de Hoge Raad voor de Middenstand — door de Koning werd verklaard een achterstand te vertonen.

3° met de uitoefening van dit sub 2 bedoelde beroep geen aanvang hebben gemaakt in een tijdvak waarin het beroep door de Koning werd verklaard een achterstand te vertonen;

4° gedurende de laatste vijf belastingjaren voorafgaand aan de 1ste januari van het jaar waarin de beslissing inging, in het beroep dat wordt stopgezet een inkomen hebben genoten dat gemiddeld minder bedroeg dan het gemiddelde van de beroepsinkomsten die naar wordt aangenomen werden bereikt op 1 januari van elk van de jaren die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de minimumbijdrage als

de l'arrêté royal n° 38, le revenu professionnel présumé étant censé atteindre 57 333 F pour toute année antérieure au 1er janvier 1971;

cette condition est encore considérée remplie si le revenu professionnel afférent à chacun des deux derniers exercices fiscaux précédant l'année de la prise de cours de la décision est inférieur au tiers de la moyenne des trois exercices fiscaux précédant les deux derniers exercices considérés, et pour autant qu'aucun des revenus professionnels de ces cinq exercices ne dépasse le montant des revenus professionnels visés à l'article 12, § 1er, lettre a) de l'arrêté royal n° 38 précité, ce dernier montant étant censé atteindre 170 000 F pour toute année antérieure au 1er janvier 1971;

5° s'engagent par écrit à ne plus exercer l'activité professionnelle abandonnée, qui ne peut être cédée au conjoint;

6° n'ont pas été condamnés pour faillite frauduleuse, ni déclarés en déconfiture dans les cinq ans précédant la prise de cours de l'indemnité de cessation d'activité professionnelle;

7° ne peuvent prétendre au bénéfice des indemnités de formation professionnelle.

Les conditions énumérées à l'alinéa précédent sont cumulatives.

Le Roi détermine les modalités d'application du présent article et fixe notamment les modes de preuves requis et les années ou trimestres d'inactivité qu'il y a lieu d'assimiler aux années ou trimestres d'activité ainsi que le revenu professionnel fictif correspondant aux périodes assimilées.

Art. 5.

L'indemnité de cessation d'activité professionnelle est réversible, pour la période restant à courir au décès du bénéficiaire et pour les deux tiers de son montant alloué ou allouable, sur la tête du conjoint survivant n'exerçant aucune activité professionnelle et ne bénéficiant d'aucune des indemnités, pensions ou allocations visées à l'article 2, § 2, de la présente loi, en ce comprises l'indemnité de cessation d'activité professionnelle et de formation professionnelle allouées par application de la présente loi.

Art. 6.

L'indemnité s'acquiert par douzième et est payable mensuellement en mains du bénéficiaire selon les modalités déterminées par le Roi.

CHAPITRE III.

De l'indemnité de formation professionnelle.

Art. 7.

Il est attribué une indemnité de formation professionnelle aux travailleurs indépendants qui :

1° sont admis à s'inscrire à un cours de formation professionnelle;

bedoeld in artikel 12, § 1, van het koninklijk besluit n° 38, met dien verstande dat het beroepsinkomen wordt geacht 57 333 F te hebben bereikt voor alle jaren voorafgaande aan 1 januari 1971;

deze voorwaarde wordt geacht eveneens te zijn vermeld indien het beroepsinkomen dat werd verworven in elk van de beide laatste belastingjaren voorafgaande aan het jaar waarin de beslissing inging, minder bedraagt dan een derde van het gemiddelde van de drie belastingjaren voorafgaande aan de twee laatste hier bedoelde belastingjaren, en voor zover geen van de beroepsinkomsten van deze vijf belastingjaren het bedrag overschrijdt van de beroepsinkomsten als bedoeld in artikel 12, § 1, sub a van voornoemd koninklijk besluit n° 33, welk laatste bedrag geacht wordt te liggen op 170 000 F voor elk jaar voorafgaand aan 1 januari 1971;

5° er zich schriftelijk toe verbinden de stopgezette beroepsactiviteit, die niet op de echtgenoot kan overgaan, niet meer te zullen uitoefenen;

6° niet werden veroordeeld voor wederrechtelijk faillissement en evenmin in de vijf jaar voorafgaand aan het tijdstip waarop de uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit inging failliet werden verklaard;

7° geen aanspraak kunnen maken op uitkeringen ter zake van de beroepsopleiding.

Alle in de voorgaande alinea opgesomde voorwaarden dienen gelijktijdig te zijn vervuld.

De Koning bepaalt de wijze van toepassing van dit artikel en stelt met name vast welke bewijsstukken vereist zijn en welke jaren of kwartalen van inactiviteit met jaren of kwartalen van activiteit kunnen worden gelijkgesteld; ook stelt hij vast welke fictief beroepsinkomen met de gelijkgestelde tijdvakken overeenstemt.

Art. 5.

De uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit is, wat betreft de periode die bij het overlijden van de rechthebbende nog moet worden vervuld en voor tweederde van het toegekende of toe te kennen bedrag, overdraagbaar op de overlevende wederhelft, mits deze generlei beroepsactiviteit uitoefent en evenmin in aanmerking komt voor uitkeringen, pensioenen of toelagen bedoeld in artikel 2, § 2, van deze wet, de uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit en die terzake van de beroepsopleiding, welke worden toegekend in toepassing van deze wet, hierin begrepen.

Art. 6.

De toekenning van de uitkering geschiedt in twaalfde gedeelten en zij wordt de rechthebbende maandelijks ter hand gesteld, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde bijzonderheden;

HOOFDSTUK III.

Betreffende de uitkering ter zake van de beroepsopleiding.

Art. 7.

Er wordt een beroepsopleidingsuitkering toegekend aan zelfstandigen die :

1° de toelating hebben zich voor een beroepsopleidingscursus in te schrijven;

2° suivent régulièrement un cours de formation professionnelle soit dans un centre, soit auprès de personnes ou organismes agréés;

3° exercent à titre principal au sens de l'article 1, § 2, de la présente loi, depuis trois ans au moins au moment de l'inscription au cours, une activité professionnelle commerciale, artisanale ou libérale déclarée en régression par le Roi après avis du Conseil supérieur des Classes moyennes;

4° s'engagent par écrit à ne plus exercer l'activité professionnelle visée sub 3° aussi longtemps qu'elle est déclarée en régression et à l'abandonner dans les délais fixés; cette activité ne peut être cédée au conjoint;

5° n'ont pas été déclarés en déconfiture ni condamnés pour faillite frauduleuse dans les trois ans précédant l'inscription au cours;

6° n'ont pas atteint, le jour de l'inscription au cours, l'âge de 60 ans ou de 55 ans, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

Les conditions énumérées à l'alinéa précédent sont cumulatives.

Le Roi détermine les modalités d'application du présent article et fixe notamment les conditions d'inscription au cours, les conditions et les modalités d'agrégation des centres, personnes ou organismes, les modes de preuves requis, ainsi que les années ou trimestres d'inactivité qu'il y a lieu d'assimiler aux années ou trimestres d'activité.

Art. 8.

§ 1er. — Le montant annuel de l'indemnité de formation professionnelle est égal au montant annuel de l'indemnité de cessation d'activité professionnelle.

L'indemnité de formation professionnelle est acquise par douzième et payable mensuellement en mains du bénéficiaire, selon les modalités déterminées par le Roi.

Elle est due pour la période entre le premier jour du mois au cours duquel le cycle de formation débute et le dernier jour du mois au cours duquel ce cycle prend fin.

Elle cesse d'être due pour tout ou partie de la durée du cycle si le travailleur ne fréquente pas régulièrement les cours ou n'observe pas le règlement établi pour la durée du cycle; les périodes non indemnisées sont fixées par ledit règlement.

L'inscription au cours vaut demande d'indemnité de formation professionnelle.

§ 2. — Une prime de fin d'étude valant six mensualités maximum de l'indemnité peut être attribuée, dans les conditions et les cas déterminés par le Roi, aux travailleurs qui ont terminé avec fruit leur formation professionnelle.

§ 3. — L'indemnité de formation professionnelle cesse d'être versée dans les cas visés à l'article 2, § 2, 1°, 2° et 3° de la présente loi.

Art. 9.

Les cours de formation professionnelle peuvent comprendre une ou plusieurs périodes de stage.

2° régulièrement een beroepsopleidingscursus volgen, hetzij in een centrum, hetzij bij erkende personen of instellingen;

3° op het tijdstip van de inschrijving voor de cursus, gedurende tenminste drie jaar, als hoofdbezigheid in de zin van artikel 1, § 2 van deze wet een handels-, ambachtelijk- of vrij beroep uitoefenen, waarvan door de Koning is verklaard — na advies van de Hoge Raad voor de Middenstand — dat het een achterstand vertoont;

4° er zich schriftelijk toe verbinden de beroepsactiviteit als bedoeld sub 3° niet meer uit te oefenen zolang deze activiteit wordt verklaard een achterstand te vertonen en deze activiteit op te geven binnen de vastgestelde termijnen; deze activiteit kan niet overgaan op de echtgenoot;

5° in de drie jaar voorafgaand aan de inschrijving voor de cursus niet in staat van faillissement werden verklaard en evenmin werden veroordeeld voor wederrechtelijk faillissement;

6° op de dag van de inschrijving voor de cursus niet de leeftijd van 60 resp. 55 jaar hebben bereikt, al naargelang het een man dan wel een vrouw betreft.

Alle in het voorgaande lid opgesomde voorwaarden moeten tegelijkertijd zijn vervuld.

De Koning bepaalt de wijze van toepassing van dit artikel en stelt met name de voorwaarden vast inzake de inschrijving voor de cursussen en de voorwaarden en modaliteiten inzake erkenning van de centra, personen of instellingen; ook stelt hij vast welke bewijsstukken vereist zijn, alsmede welke jaren of kwartalen van inactiviteit met jaren of kwartalen van activiteit dienen te worden gelijkgesteld.

Art. 8.

§ 1. — Het jaarlijkse bedrag van de beroepsopleidingsuitkering is gelijk aan het jaarlijks bedrag van de uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit.

De toekenning van de beroepsopleidingsuitkering geschiedt in twaalfden en de uitkering wordt maandelijks de rechthebbende ter hand gesteld, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde modaliteiten.

De periode waarover deze uitkering verschuldigd is, loopt vanaf de eerste dag van de maand waarin de opleiding een aanvang neemt tot de laatste dag van de maand waarin deze opleiding wordt beëindigd.

Zij is niet verschuldigd voor de gehele of gedeeltelijke duur van de cyclus indien de werknemer niet regelmatig aan de cursussen deelneemt of het voor de duur van de cyclus vastgestelde reglement niet naleeft; de tijdvakken welke niet voor vergoeding in aanmerking komen zijn in dit reglement vastgelegd.

Degene die zich inschrijft voor de cursus, wordt beschouwd hiermee een aanvraag om een beroepsopleidingsuitkering te hebben ingediend.

§ 2. — Aan degenen die hun beroepsopleiding met goed gevolg beëindigen, kan een premie worden toegekend ter waarde van maximaal zes maandelijks uitkeringen, onder de voorwaarden en in de gevallen welke zijn voorgesteld door de Koning.

§ 3. — De beroepsopleidingsuitkering wordt niet uitbetaald in de gevallen bedoeld in artikel 2, § 2, sub 1°, 2° en 3° van deze wet.

Art. 9.

De beroepsopleidingscursussen kunnen één of meerdere stageperiodes omvatten.

Le certificat délivré à la fin du cycle de formation professionnelle relève, s'il y a lieu, son détenteur des obligations imposées par ou en vertu de la loi du 15 décembre 1970 sur l'exercice des activités professionnelles dans les petites et moyennes entreprises du commerce et de l'artisanat.

CHAPITRE IV.

De l'indemnité de recyclage.

Art. 10.

Il est attribué une indemnité de recyclage aux travailleurs indépendants qui :

1° sont admis à s'inscrire à un stage de recyclage professionnel;

2° suivent régulièrement un ou des stages de recyclage professionnel, soit dans un centre, soit auprès de personnes ou organismes agréés;

3° exercent durant les stages, à titre principal au sens de l'article 1er, § 2, de la présente loi, une activité professionnelle, commerciale, artisanale ou libérale correspondant à la profession pour laquelle il se recyclet;

4° n'ont pas atteint, le jour de l'inscription au stage l'âge de 65 ou de 60 ans, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme et ne bénéficient pas d'un des avantages visés à l'article 2, § 2, 1°, 2° et 3° de la présente loi.

Les conditions énumérées à l'alinéa précédent sont cumulatives.

Le Roi détermine les modalités d'application du présent article et fixe notamment les conditions d'inscription au stage ainsi que les conditions et modalités d'agréation des centres, personnes ou organismes.

Art. 11.

Le montant journalier de l'indemnité de recyclage est égal à un quatre-centième du montant annuel de l'indemnité de cessation d'activité professionnelle tel qu'il est établi par application de l'article 3 de la présente loi.

Il est dû par prestation journalière d'au moins deux heures, accomplie dans le cadre du stage professionnel et est payable en mains du bénéficiaire selon les modalités déterminées par le Roi.

L'indemnité de recyclage cesse d'être due pour tout ou partie de la durée du stage si le travailleur n'observe pas le règlement établi pour la durée dudit stage; les périodes non indemnisées sont fixées par le règlement.

L'inscription au stage vaut demande d'indemnité de recyclage.

CHAPITRE V.

Des structures administratives.

Art. 12.

Un Office national de formation professionnelle pour travailleurs indépendants, ci-après dénommé « Office na-

Het getuigschrift dat aan het einde van de opleiding wordt afgegeven ontslaat de houder ervan — desverlangd — van de verplichtingen welke bestaan door of krachtens de wet van 15 december 1970 betreffende de uitoefening van beroepsactiviteiten in de kleine en middelgrote handels- en ambachtelijke ondernemingen.

HOOFDSTUK IV.

Betreffende de na- en bijscholingsuitkering.

Art. 10.

Er wordt een na- en bijscholingsuitkering toegekend aan zelfstandigen die :

1° de toelating hebben zich voor een na -en bijscholingscursus in te schrijven;

2° regelmatig één of meerdere na- en bijscholingscursus(sen) volgen, hetzij in een centrum, hetzij bij erkende personen of instellingen;

3° tijdens de stages als hoofdbezigheid in de zin van artikel 1, § 2, van deze wet, in de sector van de handels-, ambachtelijke of vrije beroepen een beroepsactiviteit uitoefenen welke overeenstemt met het beroep met het oog waarop ze de na- en bijscholingscursus volgen;

4° op de dag dat ze zich voor de cursus inschrijven niet de leeftijd hebben bereikt van 65 resp. 60 jaar, al naargelang het een man of een vrouw betreft, en evenmin in aanmerking komen voor een van de in artikel 2, § 2, sub 1°, 2° en 3° van deze wet bedoelde voorzieningen.

Alle in voorgaande alinea opgesomde voorwaarden moeten tegelijkertijd zijn vervuld.

De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel en stelt met name de voorwaarden vast inzake inschrijving voor de stage, alsmede de voorwaarden en modaliteiten in verband met de erkenning van de centra, personen of instellingen.

Art. 11.

De na- en bijscholingsuitkering belooft per dag één vierhonderste van het jaarlijks bedrag van de uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit, zoals vastgesteld in toepassing van artikel 3 van deze wet.

De uitkering is verschuldigd voor elke dagelijkse verrichting van tenminste twee uur, die wordt vervuld in het kader van de stage; zij wordt de rechthebbende ter hand gesteld overeenkomstig door de Koning vastgestelde modaliteiten.

De na- en bijscholingsuitkering is niet langer meer verschuldigd voor de gehele of gedeeltelijke duur van de stage indien de werknemer het voor de duur van deze stage vastgestelde reglement niet naleeft; de tijdvakken waarvoor geen uitkering wordt toegekend zijn in het reglement vastgelegd.

Degene die zich voor de stage inschrijft wordt beschouwd hiermee automatisch een aanvraag om een na- en bijscholingsuitkering te hebben ingediend.

HOOFDSTUK V.

Betreffende de administratieve structuren.

Art. 12.

Er wordt een Rijksdienst voor de beroepsopleiding van zelfstandigen, hierna genoemd « Rijksdienst », ingesteld, in

tional » est institué au sein de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants créé par la loi du 21 décembre 1970.

Cet Office national est doté d'une personnalité juridique distincte de celle de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants.

L'Office national a notamment pour mission :

- 1° de surveiller l'application de la présente loi;
- 2° d'instruire les demandes de prestations qui sont à sa charge et de statuer sur ces demandes;
- 3° de payer les prestations et de poursuivre l'action en répétition d'indu comme de renoncer à la récupération de paiements indus;
- 4° d'établir les programmes et règlements de formation professionnelle et de recyclage;
- 5° d'agréer et de rétribuer, dans les conditions fixées par le Roi, toute institution, école, organisme public ou privé et toute personne habilités à participer à la formation professionnelle ou au recyclage;
- 6° d'orienter la formation professionnelle et le recyclage;
- 7° de gérer les fonds mis à sa disposition pour l'application de la loi et d'émettre les emprunts éventuels.

Le Roi règle l'organisation et le fonctionnement de l'Office national qui comporte notamment des bureaux régionaux.

Art. 13.

L'Office national est administré par le Conseil d'administration de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants qui détient tous les pouvoirs nécessaires en vue de l'exécution de la mission qui est confiée à l'Office national.

L'article 21, § 3, 6°, de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 fixant la composition du conseil d'administration de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, est modifié comme suit :

« 6° l'administrateur général et l'administrateur général adjoint de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ainsi que le fonctionnaire-dirigeant de l'Office national de formation professionnelle ».

Il délègue ses pouvoirs, y compris celui de le représenter dans les actes judiciaires et extrajudiciaires et d'ester en justice, dans les limites déterminées par le Roi.

Le Conseil d'administration nomme, suspend ou révoque les membres du personnel.

Art. 14.

L'Office national est dirigé par un fonctionnaire dirigeant choisi parmi les fonctionnaires généraux de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants.

Sur la proposition du Ministre des Classes moyennes, il est nommé par le Roi, qui fixe son traitement et son statut.

het kader van het bij de wet van 21 december 1970 ingestelde Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen.

Deze Rijksdienst bezit een eigen rechtspersoonlijkheid, los van die van het Rijksinstituut voor de sociale zekerheid der zelfstandigen.

Het behoort tot de taak van de Rijksdienst :

- 1° toe te zien op de toepassing van deze wet;
- 2° de tot hem gerichte aanvragen om uitkering te onderzoeken en ten aanzien van deze aanvragen een beslissing te treffen;
- 3° de uitkeringen uit te betalen en een rechtsoverdracht in te stellen tot terugvordering van niet-verschuldigde bedragen alsmede af te zien van deze terugvordering;

4° de programma's en reglementen inzake beroepsopleiding en na- en bijscholing op te stellen;

5° onder door de Koning vastgestelde voorwaarden, elke instelling, school, overheids- of particuliere instelling en elke persoon die is gemachtigd aan de beroepsopleiding of de na- en bijscholing deel te nemen, te erkennen en te bezoldigen;

6° richting te geven aan de beroepsopleiding en de na- en bijscholing;

7° de eraan ter beschikking gestelde middelen met het oog op de toepassing van de wet te beheren en eventueel leningen uit te geven.

De Koning regelt de organisatie en de werkwijze van de Rijksdienst, van welke dienst regionale bureaus deel uitmaken.

Art. 13.

Het beheer van de Rijksdienst berust bij de Raad van beheer van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, die over alle bevoegdheden beschikt welke nodig zijn voor de uitvoering van de aan de Rijksdienst toevertrouwde taak.

Artikel 21, § 3, sub 6°, van koninklijk besluit n° 38 van 27 juli 1967 houdende vaststelling van de samenstelling van de raad van beheer van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen wordt als volgt gewijzigd :

« 6° de algemeen beheerder en de adjunct-algemeen beheerder van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, alsmede de leidinggevende ambtenaar van de Rijksdienst voor de beroepsopleiding. »

Hij delegeert zijn bevoegdheden, o.m. om hem in en buiten rechte te vertegenwoordigen in in rechte op te treden binnen de door de Koning vastgelegde grenzen.

De Raad van beheer benoemt, schorst of ontslaat de leden van het personeel.

Art. 14.

De leiding van de Rijksdienst berust bij een ambtenaar die wordt gekozen uit de ambtenaren-generaal van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen.

Hij wordt, op voorstel van de Minister van de Middenstand, benoemd door de Koning, die zijn wedde en statuut vaststelt.

Les fonctions de fonctionnaire-dirigeant sont incompatibles avec un mandat politique et avec toute autre fonction ou emploi rémunéré.

Le fonctionnaire-dirigeant veille à l'exécution des décisions du Conseil d'administration et est chargé de la gestion journalière de l'Office national.

Il fait au Conseil d'administration toute proposition qu'il juge utile en vue d'améliorer le fonctionnement de l'Office national.

CHAPITRE VI.

Du financement.

Art. 15.

§ 1er. — Le financement des dépenses à charge de l'Office national est assuré par :

1° une subvention de l'Etat fixée annuellement à 1 200 000 000 de F; cette subvention payable par douzièmes est liée à l'indice-pivot atteint au 1er juin 1974 et varie conformément à la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du Trésor public de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants;

2° le produit d'une cotisation due par les personnes morales visées à l'article 1er, 2° et 4°, du Code des impôts sur les revenus; ces cotisations, qui sont recouvrées de la même manière et aux mêmes conditions que l'impôt, sont fixées par le Roi qui prend toutes les mesures utiles pour leur rendre applicables les dispositions relatives au Titre VII du Code des impôts sur les revenus.

Les cotisations ainsi perçues sont transférées trimestriellement à l'Office national par l'Administration fiscale compétente qui lui délivre un décompte annuel.

Les associations et sociétés intercommunales et associations sans but lucratif visées à l'article 103 du Code des impôts sur les revenus sont seules dispensées de cette cotisation.

Cette cotisation peut être forfaitaire ou proportionnelle aux bénéfices soumis à l'impôt des sociétés et, dans cette dernière éventualité, prévoir des seuils minimum et maximum.

3° les bénéfices éventuels résultant de la gestion des fonds mis à la disposition de l'Office national.

§ 2. — Dans la mesure où l'exige le financement du régime, l'Office national peut contracter des emprunts auxquels est attachée la garantie de l'Etat.

§ 3. — Tous les trois ans et pour la première fois le 1er janvier 1976, la subvention de l'Etat visée au § 1er, 1°, et la cotisation visée au § 1er, 2°, peuvent être adaptées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.

De functies van leidinggevend ambtenaar zijn onverenigbaar met een politiek mandaat en met elke andere bezoldigde functie of betrekking.

De leidinggevende ambtenaar ziet toe op de uitvoering van de besluiten van de Raad van beheer met het dagelijks beheer van de Rijksdienst.

Hij doet aan de Raad van beheer elk voorstel dat hij nuttig oordeelt met het oog op de verbetering van de werkwijze van de Rijksdienst.

HOOFDSTUK VI.

Betreffende de financiering.

Artikel 15.

§ 1. — De financiering van de ten laste van de Rijksdienst komende uitgaven geschiedt via :

1° een rijksbijdrage, die is vastgesteld op een jaarlijks bedrag van 1 200 000 000 F; deze bijdrage die in twaalf maanden termijnen wordt uitbetaald, is gekoppeld aan de spilindex die werd bereikt op 1 juni 1974 en schommelt overeenkomstig de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld;

2° de opbrengst van een bijdrage welke verschuldigd is door de rechtspersonen als bedoeld in artikel 1, sub 2° en 4° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen; deze bijdragen, die op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden worden geïnd als de belasting, worden vastgesteld door de Koning, die alle nodige maatregelen treft om terzake ervan de bepalingen betreffende Titel VII van het Wetboek van de inkomstenbelastingen van toepassing te doen zijn.

De aldus geïnde bijdragen worden per kwartaal aan de Rijksdienst overgemaakt door de bevoegde fiscale dienst die hem jaarlijks een afrekening afgeeft.

Alleen de intercommunale verenigingen en maatschappijen en de verenigingen zonder winstgevend doel bedoeld in artikel 103 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, zijn van betaling van deze bijdrage vrijgesteld.

Deze bijdrage kan in een vast bedrag zijn uitgedrukt of gerelateerd aan de winsten welke zijn onderworpen aan de vennootschapsbelasting en in dit laatste geval kunnen er minimum- en maximumgrenzen bepaald worden.

3° de eventuele winsten voortvloeiend uit het beheer van de middelen welke de Rijksdienst ter beschikking werden gesteld.

§ 2. — Inzoverre zulks in verband met de financiering van het stelsel nodig is, kan de Rijksdienst door de Staat gewaarborgde leningen aangaan.

§ 3. — Om de drie jaar, en voor de eerste maal op 1 januari 1976, kunnen de rijksbijdrage als bedoeld in § 1, sub 1°, en de bijdrage als bedoeld in § 1, sub 2°, na een in de Raad van Ministers overlegd besluit, door de Koning worden aangepast.

CHAPITRE VII.

Dispositions générales et finales.

Art. 16.

Le Roi détermine :

1° comment il est statué sur les demandes d'indemnité et dans quels cas peut être prise une nouvelle décision ou une décision en révision;

2° comment se prescrit l'action en répétition d'indu et comment et dans quelles conditions il est éventuellement renoncé à tout ou partie de la récupération;

3° les cas dans lesquels les indemnités sont payables à l'étranger;

4° les cas dans lesquels le paiement des indemnités est suspendu totalement ou partiellement à l'égard des bénéficiaires détenus en prison ou placés dans un établissement de défense sociale ou dans un dépôt de mendicité;

5° dans quelles mesures les avantages prévus par la présente loi peuvent être cumulés avec la prime d'apport structurel allouée en vertu de la loi du 3 mai 1971, favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture.

Art. 17.

Les travailleurs indépendants qui bénéficient des indemnités de formation professionnelle ou de recyclage peuvent bénéficier dans les conditions déterminées par le Roi, de frais de déplacement, dont le montant ne peut excéder, par prestation journalière, le coût aller et retour du déplacement par moyens de transports en commun et par le chemin le plus direct existant entre le domicile et le lieu de formation ou de recyclage.

Art. 18.

Le bénéficiaire des indemnités de cessation d'activité professionnelle et de formation professionnelle maintient ses droits aux prestations énumérées à l'article 18 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967, organisant le statut social des travailleurs indépendants s'il s'acquitte des cotisations forfaitaires déterminées par le Roi.

Ces cotisations peuvent être retenues sur le montant mensuel desdites indemnités et versées trimestriellement, selon les modalités fixées par le Roi, à la Caisse d'assurances sociales à laquelle le bénéficiaire est affilié.

Pour réaliser l'application du présent article, le Roi peut assimiler certaines périodes d'indemnisation déterminées à l'alinéa 1er à des périodes d'activité professionnelle.

Art. 19.

Les dispositions des articles 23, 24, 25 et 26 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967, organisant le statut social des travailleurs indépendants, sont applicables à la présente loi.

HOOFDSTUK VII.

Algemene en slotbepalingen.

Art. 16.

De Koning bepaalt :

1° hoe over de aanvragen om uitkering wordt beschikt en in welke gevallen een nieuwe beslissing of een beslissing tot herziening kan worden getroffen;

2° onder welke voorwaarden de vordering van niet-verschuldigde bedragen verjaart en hoe en onder welke voorwaarden eventueel van gehele of gedeeltelijke terugvordering kan worden afgezien;

3° de gevallen waarin de uitkeringen betaalbaar zijn in het buitenland;

4° de gevallen waarin de betaling van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk wordt geschorst ten aanzien van recht-hebbenden die in een gevangenis verblijven of die zijn geplaatst in een inrichting voor sociaal verweer of in een bedelaarsgesticht;

5° in hoeverre de door deze wet vastgestelde uitkeringen kunnen worden samengevoegd met de structuurverbeteringspremie die wordt toegekend krachtens de wet van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw.

Art. 17.

De zelfstandigen die in aanmerking komen voor beroepsopleiding — of na- en bijscholingsuitkeringen kunnen eveneens, onder door de Koning bepaalde voorwaarden, aanspraak maken op vergoeding van de verplaatsingskosten, met dien verstande dat het bedrag van deze kosten per dagelijkse prestatie de kosten van een verplaatsing heen en weer met het openbaar vervoer en via de meeste rechtstreekse verbinding welke er bestaat tussen de verblijfplaats en de plaats waar de opleiding en na- en bijscholing wordt gevolgd, niet te boven mag gaan.

Art. 18.

Personen die in aanmerking komen voor uitkeringen bij stopzetting van de beroepsactiviteit en voor een beroepsopleidingsuitkering behouden hun aanspraken op uitkeringen bedoeld in artikel 18 van koninklijk besluit n° 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen indien zij de door de Koning vastgestelde vaste bijdragen betalen.

Deze bijdragen kunnen worden ingehouden van het maandelijks bedrag van genoemde uitkeringen en per kwartaal worden gestort overeenkomstig door de Koning vastgestelde modaliteiten bij de kas der sociale verzekeringen waarbij de rechthebbende is aangesloten.

Voor de toepassing van dit artikel, kan de Koning sommige in alinea 1 vastgestelde uitkeringsperioden gelijkstellen met tijdvakken van beroepsactiviteit.

Art. 19.

De bepalingen van de artikelen 23, 24, 25 en 26 van koninklijk besluit n° 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen zijn op deze wet van toepassing.

Art. 20.

§ 1er. — Pour l'application de l'article 9, § 1er, 1°, de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants, les indemnités de cessation d'activité professionnelle et de formation professionnelle sont assimilées aux indemnités de chômage involontaire visées par cette disposition.

§ 2. — A l'article 22 de l'arrêté royal n° 72 susvisé, est ajoutée une disposition libellée comme suit :

« 9° des indemnités octroyées par la loi du ... instituant un régime de prestations de cessation d'activité, de formation professionnelle et de recyclage en faveur des travailleurs indépendants. »

§ 3. — L'article 581 du Code judiciaire est complété comme suit :

« 3° des contestations relatives aux droits résultant de la loi du ... instituant un régime de prestations de cessation d'activité, de formation professionnelle et de recyclage en faveur des travailleurs indépendants ».

Art. 21.

Les contestations portant sur l'octroi et le paiement des prestations visées par la présente loi ou sur l'action en recouvrement de ces dernières prestations, lorsque celles-ci ont été payées indûment, sont de la compétence des tribunaux du travail.

Les actes juridiques administratifs contestés portant sur l'octroi des prestations visées par la présente loi doivent, à peine de déchéance, être soumis au tribunal du travail compétent dans le mois de leur notification.

L'action introduite devant le tribunal du travail n'est pas suspensive.

L'appel des jugements rendus par les tribunaux du travail peut être formé par lettre recommandée à la poste adressée au greffe de la Cour du travail compétente.

Art. 22.

§ 1er. — L'action en répétition visée à l'article 12, alinéa 3, 3°, se prescrit par deux ans, à compter de la date à laquelle le paiement a été effectué ou, lorsque le paiement indu trouve son origine dans l'octroi ou la majoration d'un autre avantage belge ou étranger, à compter de la date de la décision octroyant ou majorant ce dernier avantage.

Lorsque le paiement indu résulte de dol ou de fraude ou d'une déclaration fausse ou incomplète de la part du débiteur, le délai de prescription visé à l'alinéa précédent est de cinq ans.

Outre les cas prévus au Code civil, la prescription est interrompue par réclamation des paiements indus notifiée au débiteur par lettre recommandée à la poste ou par la décision rectificative dûment notifiée à l'intéressé par l'Office national ou par une juridiction visée à l'article 21, suivant le cas.

Art. 20.

§ 1. — Voor de toepassing van artikel 9, § 1, sub 1, van koninklijk besluit n° 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, worden de uitkeringen bij stopzetting van beroepsactiviteit en de beroepsopleidingsuitkeringen gelijkgesteld met de door deze bepaling bedoelde uitkeringen bij onvrijwillige werkloosheid.

§ 2. — Aan artikel 22 van het voornoemde koninklijk besluit n° 72 wordt een bepaling toegevoegd die als volgt luidt :

« 9° uitkeringen toegekend bij de wet van ... houdende instelling van een uitkeringsregeling ten behoeve van zelfstandigen die hun beroepsactiviteit stopzetten dan wel een beroepsopleiding of na- en bijscholing volgen. »

§ 3. — Artikel 581 van het Gerechtelijk Wetboek wordt als volgt aangevuld :

« 3° geschillen ter zake van de rechten welke voortvloeien uit de wet van ... houdende instelling van een uitkeringsregeling ten behoeve van zelfstandigen die hun beroepsactiviteit stopzetten, dan wel een beroepsopleiding of na- en bijscholing volgen. »

Art. 21.

Geschillen in verband met de toekenning en de betaling van de uitkeringen bedoeld in deze wet of betrekking hebbend op de invordering van deze uitkeringen, indien deze ten onrechte werden uitbetaald, behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken.

De betwiste administratieve rechtshandelingen die betrekking hebben op de toekenning van de in deze wet bedoelde uitkeringen dienen, op straffe van verval, in de maand dat er kennis van wordt gegeven aan de bevoegde arbeidsrechtbank te worden voorgelegd.

De zaak die bij de arbeidsrechtbank aanhangig wordt gemaakt heeft geen opschorsende kracht.

Tegen de uitspraken van de arbeidsrechtbank kan in beroep worden gegaan via een aangetekend schrijven gericht tot de griffier van het bevoegde Arbeidshof.

Art. 22.

§ 1. — De in artikel 12, lid 3, sub 3° bedoelde rechtsvordering tot teruggave van niet-verschuldigde bedragen verjaart door verloop van twee jaren, te rekenen vanaf het tijdstip waarop de betaling werd verricht of, indien de niet-verschuldigde betaling haar grond heeft in de toekenning of verhoging van een andere in België of in het buitenland afgegeven uitkering, te rekenen vanaf het tijdstip waarop het besluit tot toekenning of verhoging van deze uitkering werd getroffen.

Indien de betaling van het niet-verschuldigde bedrag voortvloeit uit bedrog of fraude of het overleggen van een onjuiste of onvoledige verklaring door de debiteur, bedraagt de termijn van verjaring als bedoeld in het voorgaande lid vijf jaar.

Afgezien van de in het Burgerlijke Wetboek bepaalde gevallen, wordt de verjaring gestuit door de invordering van niet-verschuldigde betalingen waarvan mededeling werd gedaan via tot de debiteur gericht aangetekend schrijven, door een aan de betrokkene door de Rijksdienst behoorlijk medegedeeld besluit of door een rechterlijke uitspraak als bedoeld in artikel 21.

§ 2. — L'action en répétition de l'indu s'éteint au décès du bénéficiaire si, au jour du décès, la réclamation ou la décision dont question au § 1er, ne lui avait pas été notifiée.

La disposition du présent paragraphe ne fait pas obstacle à la récupération de l'indu sur les arrérages qui étaient échus et non payés au décès.

Art. 23.

§ 1er. — Les indemnités de cessation d'activité professionnelle et de formation professionnelle ne peuvent être attribuées aux bénéficiaires de la partie fixe de l'indemnité de sortie allouée en vertu de la loi du 3 mai 1971, favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture.

§ 2. — Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et selon les conditions particulières qu'il détermine, rendre tout ou partie de la présente loi applicable aux professions indépendantes non visées par les présentes dispositions.

Il peut modifier la loi du 3 mai 1971 favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture en supprimant notamment la partie fixe de l'indemnité de sortie prévue par cette législation dans la mesure où il autorise l'octroi aux professions agricoles et horticoles de l'indemnité de cessation d'activité professionnelle visée par la présente loi.

L'arrêté royal pris en exécution du présent paragraphe doit prévoir le mode de financement des dépenses que son application entraîne.

Art. 24.

Par dérogation aux dispositions de l'article 13, le ministre ayant les Classes moyennes dans ses attributions exerce les pouvoirs dévolus par cet article au Conseil d'administration de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants pendant six mois maximum à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 25.

La présente loi entre en vigueur le 1er juillet 1974.

27 juin 1974.

G. CUDELL,
J. DELHAYE.

§ 2. — De rechtsvordering tot teruggave van niet-verschuldigde bedragen vervalt bij het overlijden van de recht-hebbende, indien hem, op de dag van het overlijden, de invordering of het besluit bedoeld in § 1 niet werd meege-deeld.

Het in dit lid bepaalde laat de mogelijkheid onverlet om terugbetaling te verkrijgen van de bedragen die bij overlijden vervallen en niet betaald waren.

Art. 23.

§ 1. De uitkeringen bij stopzetting van de beroepsactiviteit en de beroepsopleidingsuitkering kunnen niet worden toegekend aan personen die aanspraak kunnen maken op het vaste gedeelte van de krachtens de wet van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw toegekende uittredingsuitkering.

§ 2. — De Koning kan bij een in ministerraad overlegd besluit en overeenkomstig de door Hem te bepalen bijzondere voorwaarden, deze wet geheel of gedeeltelijk van toepassing verklaren op de niet in deze bepalingen begrepen zelfstandige beroepen.

Hij kan de wet van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw wijzigen door het door deze wetgeving voorziene vaste gedeelte van de uittredingsuitkering op te heffen; dit gebeurt automatisch vanaf het tijdstip dat Hij toelating verleent om de door deze wet bedoelde uitkering bij stopzetting van de beroepsactiviteit toe te kennen aan de beroepsbeoefenaren in de landbouw en tuinbouwberoepen.

In het ter uitvoering van dit lid te nemen koninklijk besluit moet een regeling zijn opgenomen ten aanzien van de wijze waarop de uitgaven welke uit de toepassing ervan voortvloeien, moeten worden gefinancierd.

Art. 24.

In afwijking van het bepaalde in artikel 13, oefent de Minister die de Middenstand onder zijn bevoegdheid heeft, gedurende ten hoogste zes maanden, te rekenen vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, de krachtens dit artikel aan de Raad van beheer van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen verleende bevoegdheden uit.

Art. 25.

Deze wet treedt in werking op 1 juli 1974.

27 juni 1974.